

Stevan Filipović, reditelj

Šišanje pokazuje kako život imitira umetnost

Autor: Katarina Sindelić

Sa filmom „Šejtanov ratnik“ reditelj Stevan Filipović osvojio je i publiku i kritičare, a dugo najavljivano njegovo drugo ostvarenje „Šišanje“ trebalo bi da opet potpuno razoruža i jedne i druge.

Trejler iz ovog generacijskog filma, koji govori o mladom i perspektivnom čoveku u zamci zle ideologije neonacizma, skinhedsa, navijača, samo nam je zagolicao maštu. Na Jutjubu iz dana u dan raste njegova glednost, a iako film još nije ugledao svetlost dana, već ima svoje fanove. Raste i nestrpljenje. I sada se svi pitamo kada ćemo konačno da saznamo šta se protekle dve godine krčkalo u „kuhinji“ Stevana Filipovića.

- Privodimo film kraju. Trebalo bi sve da bude gotovo do kraja godine, a film će izaći početkom 2010. Praktično smo na osnovu scenarija i trejlera ušli u solunski festival, uz to imamo i poziv od selektora Berlinskog festivala. Kada smo napisali scenario, neočekivano smo iz realnosti dobili neverovatn uvod u film. Priča o fudbalskoj mafiji, divljanje nacista na fakultetu u Novom Sadu, paljenje ambasade. Neverovatno kako život imitira umetnost. Ima desetak situacija, što ne znači da smo mi ne znam koliko genijalni i da smo to predvideli. Pokazalo se da smo konstatovali stvarnost - kaže Filipović.

Na koji način se u filmu odnosite prema huliganima. Da li ih na neki način opravdavate u smislu - pogrešna osoba u pogrešno vreme u pogrešnom društvu?

- Tema filma je lična odgovornost. Imamo seriju filmova koji se bave problemima maloletnika i po običaju glavni junak je ili nedovoljno obrazovan ili je iz socijalno ugrožene sredine, maltene kada pogledate situaciju kažete i nije mogao drugačije da završi. Mi smo rekli hajde da uzmemo nekog klinca koji je mogao drugačije. Hteli smo po faktorima da analiziramo okruženje, ulogu porodice i obrazovanja, kako utiče to što se recimo na fakultetima otvoreno drže predavanja na kojima se veliča fašizam. Kako je moguće da je to prisutno u sferi javnog govora, a da nije sankcionisano. S druge strane Novica (glavni lik) je genije za matematiku, vrlo inteligentan mladić i priča je bazirana na stvarnim i pravim pričama koje znamo. On je jednostavno asocijalan, povodljiv i upada u loše društvo. Na svakoj prekretnici on ima šansu da izabere jedno ili dugo, dobro ili loše, a videćemo kako on bira. Ako ideš i pališ ambasadu, deluješ politički i u tom trenutku se odričeš prava na to da si

dete. U tim situacijama je loše i za njih i za društvo da kažemo, ma klinci. Ne može ni društvo samo da se krivi, jer neko od 15-16 godina mora da ima neki stepen lične odgovornosti za to što radi.

Šta je to što mlade ljude vuče u taj svet?

- Tinejdžeri imaju problem sa pripadnošću, sa identitetom. Ove fašističke grupe imaju jasno definisan identitet. Ako ste klinac koji nema baš puno prijatelja i onda slučajno upadnete u neku grupu koja vas prihvata kao svog, dobijate 100-200 instant prijatelja. Dobijete i sigurnost, dobijete uniformu, koja često izgleda prilično kul. Nacizam, počev od 30-ih godina je smrtonosno uspešno dizajniran projekat. To je ljudima koji su nesigurni u sebe veoma prijemčljivo. Postoji ključna razlika u tome kada država podržava tako nešto ili se pravi da to ne postoji, ili kad osuđuje. Mi smo između ove dve loše. Ima i jedna floskula koja me potpuno izluđuje a koja kaže da su to dve grupe ekstremista, jedni su fašisti, a drugi su antifašisti. Kakve dve grupe ekstremista? Tu postoje fundamentalne razlike.

Kao reditelj osećate li bojazan da bi mladi ljudi mogli da požele da budu baš poput likova iz filma i da oni zapravo neće shvatiti pravu poruku „Šišanja“?

- To pitanje smo postavili kao ključno kada smo počeli da radimo na ovom filmu. Stav cele ekipe je bio da nećemo to da radimo ako se film shvati na takav način. Te stvari su do režije i vi možete da odlučujete kako će to da ispadne. Mi imamo lik koji nije kul, koji je štreber i koji prelazi u celu tu priču. Ni u jednoj situaciji ne ispada super. Film nije popovanje, već je generacijski film. Ako se nekome i pored svega sviđa taj fazon, onda mu svaka čast. Ali, verujem da može da ima i tu korektivnu funkciju. Priča je o manipulaciji i da su ti klinci nečije sredstvo, a oni ne vide da su alat. Mi samo želimo da oni znaju da su alat.

Koliko je zapravo teško izgurati jedan projekat poput „Šišanja“, pogotovo kada znamo da scenario nije prošao konkurse za sufinansiranje?

- Te komisije su sklonjene od očiju javnosti i to otvara vrata za neverovatne malverzacije. Spadamo u grupu zemalja gde kinematografija funkcioniše uz pomoć države. Ona daje novac na dva velika konkursa, jedan je za sufinansiranje filmova grada Beograda, drugi je republički. Mi smo najpre dobili podršku od solunskog festivala gde je 11 zemalja iz regiona glasalo za naš scenario i dobili smo podršku od evropskog parlamenta mladih za ljudska prava, i to za film koji još nije gotov, već samo na osnovu scenarija i trejlera. Prošle godine na ta dva konkursa desilo se da je jedan član komisije dao svom producentu novac za film, onda su dva člana komisije iz republičkog postavila članove u gradskom... To su neverovatne stvari. Pored svih referenci dogodilo se to da zbog tih komisija snimamo film dve godine. A niko od onih koji su dobili pare na konkursu, nisu ni počeli da snimaju?! Mi nismo dobili pare, a došli smo do toga da smo završili veliki deo filma. Imam sjajne saradnike i mi smo rešili da to guramo uprkos svemu i još malo pa ćemo reći da smo izgurali.

Gunisi i Pirati na srpski način

Dok privodi kraju film „Šišanje“, u kojem glavnu ulogu tumači mladi Nikola Rakočević, a igraju i Viktor Savić, Nikola Kojo, Nataša Tapušковиć... Stevan Filipović uveliko razmišlja i pokreće nove projekte. U planu je „Šejtanova osveta“, ali i film koji će biti miks legendarnih „Gunisa“ i „Pirata sa Kariba“.

- Radnja tog film počinje u Americi, a završava se avanturom u Crnoj Gori. To je dečki film, ali i ljudska topla priča. Jedva čekam da to počnem da radim. Bio sam u Kanu i sa svojom ekipom sam stupio u kontakt sa američkim producentima koji su veoma zainteresovani za tu priču - otkriva Filipović.

Calzona Stevanov pik

Stevan Filipović voli da istakne da je fan Pomodora i odličan poznavalac menija ovog restorana. Kod njega dileme nije bilo oko odabira jela - Calzona Emilia Romagna (pečeni paradajz, pršuta, kozji sir, rukola, masline) bio je njegov siguran pik.